

עין משפט ו עין מוצה

בז א ב ד מ"י פרק טו מהל'

שגות הל' ו':
ג מ"י פ"ד מהל' סנהדרין הל' יג':

יז ה"י פ"ד מהל' כל מקדש הל' ד':
יח ו מ"י פט"ו מהל' שגות הל' ז':

יז ז מ"י פ"א מהל' עבודה יו"כ הל' ב':

ב ח מ"י פ"ו מהל' אסורי ביאה הל' א והל' יז סתם לאוין קבא

בא ט מ"י שם הל' א':

בב י מ"י פ"ב מהל' אבל הל' ו' סתם לאוין דל':

בג כ מ"י פ"א מהל' ביאה מקדש הל' י סתם לאוין ש':
מקדש הל' פ"ו מהל' דוחה הל' ט:
בר מ מ"י פ"א מהל' כל המקדש הל' ג סתם עשין קמי:

בז ג מ"י שם הל' יז':

בז ס ע מ"י שם הלכה יא ופ"א

בח פ מ"י פ"א מהל' כל המקדש הל' ו' ופ"א מהל' מלמס הל' י':

בבז ג מ"י פ"א מהל' כל המקדש הל' יא ופ"א מהל' מלמס הל' ו' סתם עשין קמי:

ל ק מ"י פ"ד מהל' כל המקדש הל' כ ופ"א מהל' מלמס הל' ו' סתם עשין קמי:

ל ק מ"י פ"ד מהל' כל המקדש הל' כ ופ"א מהל' מלמס הל' ו' סתם עשין קמי:

מוסף רש"י

שבט. לפון שריה וס' לפון רשות להפקיד דהפקיד כ"ד הפקיד דמתיב (שנהל פ') וכל אשר לא יכא וגו', כיבמות (פס'): להשגיח רבה (סנהדרין ה.) מחוקק. כררה מועטת (שם). שרודה את ישראל. שם להס כח ורשות מלח' מלתי פרס (שם). בני בניו של הל'. הלל מלא היה מלמתי כפחסיס חללי דברים (סו.) הוסיפו וימשיכו בשלש עשרה (שם). הרבהים בבגדים ערלה (שם). השרהים בבגדים הכיס ששמינו בתיש שם ופ' בתיש רחשון מיתוס ישיסור ופליק ענטס ללחית על שמן המשחה (מכילה) (שם). שלל היה להס ללסויה גדולה חלל כריתי גנדים (ויחא ג.). פ"ד הבא ע' על הצביות. סתן משיח שהיה היתר בכדי שזוית כרת ועשה סורולתו מתיא פד. שנתמ' אם הכסן המשיח וסחל' ללחמת העם וגו' (שם). בתי משיש. בתי שארע' ב' ספול ויתני חלר מחסיו ועבר ספול וחר לעבודתו והבניו הכח מחסיו. הלשון קרי ממש וסעי עבר (שם). פ"ד יו"כ. שלל חפשי להכיל שניס וכן עשיות הליסה חסיו סתן גדול שכל יום. שלל חפשי להכיל שניס (שם). העקיקים. כשסתיס (כריתות ה.) אינו ספוק. דשמן חלל חלל י"ב לנתין ועקיקין חיו טוכס שס"ח מתינ (שם). ע"ש ב"ס. שריון את העקיקים בב"ס. שפילט היתס להסליק עליהן השמן כל ילעלוהו (שם). וקפחו. קתו. וסכרו קפחת חל' הכוסע ביותס (פס'). קתו משה לסתן תמל העקיקין ויתנו כללסות (שם). ובי גס אחר נעשה. שחלה ממתיס חליו ספק חפיל' לטון חלהו ונתי כל' ו' יתי המלוס'ס. כדמפרס כס"ק דיומל' (ה). כשעת יתיס ויתלל חל' דיקס. וסחקס מתיס לריטי. דמתיב לתסחה כסה ויתללל גס חל' דיס (שם ה.) פסני יו"קיקס. יסחיקס חל' גדול מסיחוס' ב' שניס. דמתיב בז (מ"י כג.) יסחוס' כן שסתיס ויתלל שניס היה מנלסו ו' חרשס מלך וסחיקוקס מתיב (סס) כן שסתיס ויתמס סנה היה מנלסו, מנלל יסוקס גדול מסיחוס' ב' סתן. כן שריס מנדר עולס (כריתות ה.) זה בגיטשירי' שניס עשר יו"ני. חללל מילסו ריב לנתין דקתינו לתסח לטול (שם) ופי קסיון כן חלמל מתיס דיעס'ס

יא: מה להטן שאין על גביו אלא ה' אלהיו.

מה להטן שאין על גביו אלא ה' אלהיו. דמלך קא משמע' קרא דכתיב שום תשים עליך מלך (דברים י): כגון אני מהו כשעזי. כלומר נשיאות דידי מי היו נשיאות מעליא דלילוי הוינא בזמן שצית המקדש קיים מיימינא שעיר או לא: א"ל הרי לרסך כצנל. רחש גולה שצצכל דהוי על גבך ואנן בעינן שאין על גביו אלא ה' אלהיו: הסם שצנ. דהיינו מקל כמו כי תכנו כצצנ לא ימות (משלי כג): והכל מחוקק. חכס: מרתני' איזס הוא המשיח. שמציא פד כהורסה זה המשוש בשמן המשחה: ולא מרוכס כגנדים. שצצית שני שלל היה להס שמן המשחה: אין צין סתן משוח בשמן המשחה למרוכס כגדים חלל פד כהנ' על כל המלוס. שמוכסה כגדים אינו מציא פד העלס דכר לא משלו ולא משל כצור חלל מציא כשכה או שעירה (כ) דיומדי: ואין צין כסן המשמש. והיינו רחשון שחור לעבודתו ולאחר שחור היו פד של יוה"כ שלו ועשירית הליסה שלו: ווס ווס. צין כסן המשמש דהיינו רחשון שחור לעבודתו וצין כסן שעבר דהיינו שני שמינו מחסיו דלאחר (שנעבר) [שחור] הלשון מעצירין השני: שויס כעצום הויס. דמקריב קרבנות הויס ציוה"כ חיה שירלס: גב' שמן המשחה שעשה משה. דכדמתיב שמן משחת קדש יהיה זה לי (שמות ל): זו שולקין אס העקיקים. חותס שרשיס על כשמיס החמוריס כפרסה דכתיב [שס] וחתה קח לך כשמיס רחש מר דרור וגו':

כהן משיח פרק שלישי הוריות

והלא נסוך זו אס העקיקים אינו מספיק. לפי שהשמן לא היה חלל שנים עשר לוגין כדמפרס לקמן והעקיקים היו מרוצים ואפילו כצוקה היה נכלע בעקיקים כל שכן כשליקה: חלל שורה אס העקיקים כמים. כריסל שסיו מתמלאים מן המים וסוז לא יהו כולעים מן השמן כל כך: ומליץ עליטן שמת. לאחר שהוילאס מן המים כדי שיקלוט השמן מריח הכשמים: וקפחו. ומוילא

השמן לאלתר. וקפחו כמו קפחתי את הרועה (יומל דף פג.): טעון משיחה. ולי לא משוח בשמן לא היו כה"ג: מפני מחלוקסו. דהיכא להיכא מחלוקת כעני משיחה: ממלכסו הוא וכניו כקרב ישראל משמע ירושה יהל להס כלחס שמוריס ירושה לנניו: ולא כל דכעני מלגל מוריס לנניס מלכווא. אפילו כלא משיחה ירושה יהל בזמן שסלוס כירסלל: משוס ומלך רחשון חו. ממשפחתו דליו מלך כן מלך: וס. דמלכות בית דוד טעון משיחה: ואין חלס. חליו ממלכי בית דוד טעון משיחה: משוס מחלוקסו של יורס נמעול כשמן המשחה. דלמקרינ לניל דמלכי ישראל אין מושחין ממנו: כספרסמל דכיל. דלל היו משמן המשחה: ומלי ככור. דקרי ליה הככור ויתמן: ככור למלכו. שמלך כחשון: יורס ממלל מקום אכוסיו וס. דכי מלך חכמי הוס דליק ממלכי מקוס אכוסיו הוס וחמר כך חסמני: משולס כמעשיו. דליק גמור הוס כעל מעשים טוכיס: חמר לו. נכוד נלר כי ידליק עליך חל דתינ אס ממרוד צי: ומי

פורעים ולא פורמים ו'מחזירין הרוצח: גב' ית"ר שמן המשחה שעשה משה במדבר היו שולקים בו את העיקרים דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא ישרוין את העקרים במים ומציץ עליו שמן וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה והלא תחלתו שנים עשר לוגין וממנו היה נמשח משכן וכליו אהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים וכולו קיים לעתיד לבוא שנאמר ששמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם יתניא אידך י'ויקח משה את שמן המשחה וימשה [את] המשכן [ואת] כל אשר בו רבי יהודה אומר שמן המשחה שעשה משה במדבר כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין ראה כמה יורה בולעת וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים יואפילו כהן גדול כן כהן גדול טעון משיחה יואין מושחים מלך בן מלך ואם תאמר מפני מה משחו את שלמה מפני מחלוקתו של אדוניא ואת יואש מפני עתליה ואת יהואחז מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ואותו שמן קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם י'זה בנימטריא שנים עשר לוגין הוו אמר מר ואפילו כהן גדול כן כהן גדול טעון משיחה מנל דכתיב ו'הכהן המשיח תחתיו מבניו ינימא קרא והכהן מתחתיו מבניו מאי המשיח קמ"ל דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול ואי לא לא הוי כהן גדול אמר מר ואין מושחין מלך בן מלך מנלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב למען יאריך ימים על ממלכתו וגו' ירושה היא לכם ומנלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה ולאן כל דבעי מלכא מורית מלכותא לכניה אמר רב פפא אמר קרא הוא ובניו בקרב ישראל כיומן ששלום בישראל קרינא ביה הוא ובניו ואפילו בלא משיחה תנא אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ותיפוק ליה משום דראשון הוא חסורי מחסרא והכי קתני מלכי בית דוד מושחין מלכי ישראל אין מושחין מנלן אמר רבא אמר קרא קום משחתו כי זה וגו' זה טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה אמר מר אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן י'כדאמר רב פפא כ'באפרסמא דכיא ה"נ באפרסמא דכיא ואת יהואחו מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ומי קשיש מיניה והכתיב ובני יאשיהו הככור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום וא"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז לעולם יהויקים קשיש ומאי ככור בבזר למלכות י'ומי מלכי זוטרי מקמי קשישי והא כתיב ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הככור יהורם יממלא מקום אבותיו הוה יהויקים לאן ממלא מקום אבותיו הוה אמר מר הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז והא חד חד קא חשיב דכתיב השלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומאי רביעי רביעי למלכות דמעיקרא מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו ת"ר הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו שלום שהיה ס'משולם כמעשיו איכא דאמרי שלום ששלמה מלכות בית דוד כימיו ומה שמו מתניה שמו שנאמר ו'ימלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו א"ל יה יצדיק עליך את הדין אם תמרוד כי (שנאמר י'ויביאהו בבלה) וכתיב י'וגם במלך נצור מרד אשר השביעו באלהים ומי

^[א] ואל נסוך זו אס העקיקים אינו מספיק. לפי שהשמן לא היה חלל שנים עשר לוגין כדמפרס לקמן והעקיקים היו מרוצים ואפילו כצוקה היה נכלע בעקיקים כל שכן כשליקה: חלל שורה אס העקיקים כמים. כריסל שסיו מתמלאים מן המים וסוז לא יהו כולעים מן השמן כל כך: ומליץ עליטן שמת. לאחר שהוילאס מן המים כדי שיקלוט השמן מריח הכשמים: וקפחו. ומוילא

מסורת הש"ס

6) (נשילט י. א. 3.) סנהדרין ה.) 3) (נ"ל בשבט וכן א"י סנהדרין ועי' רש"י דהם והסל', ד) מנלה ט.; 5) (נ"ל הענין ע"ש מנה ומה שניטסין, 1) (נפרס"י גימורין החומס פרשת תשא ל' פ"כ"ד גרס דברי ר' מאיר אמר לו ר' יהודה והלא לסוך וכו' וכן גרס הרמב"ן כפירוש שם ועי' יוסלמי שקליס פ"ו ה"ל, ח) מ"כ פרסא ג, ט) [מתוס סט. א.] י' [לקמן יב.], 6) (מנלה כ., א.) 6) כע"י ג"ב, ח) (נ"ל סחיד.)

והלא נסוך זו אס העקיקים אינו מספיק. לפי שהשמן לא היה חלל שנים עשר לוגין כדמפרס לקמן והעקיקים היו מרוצים ואפילו כצוקה היה נכלע בעקיקים כל שכן כשליקה: חלל שורה אס העקיקים כמים. כריסל שסיו מתמלאים מן המים וסוז לא יהו כולעים מן השמן כל כך: ומליץ עליטן שמת. לאחר שהוילאס מן המים כדי שיקלוט השמן מריח הכשמים: וקפחו. ומוילא

תורה אור השלם

- לאל יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין וגליו עד בי יבא שילו ולו יקרות עמיס. כיראשית מ"י
- ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יתקח זה לי לדורותיכם. שחול ל לא
- וחק משה את שמן המשחה וימשה את העשוקין ואת כל אשר בו ויקדש אתם. ויקרא ו' י
- והכבד ויקשיט תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולק לך כליל חקשך. ויקרא ו' טו
- לכלל רוח לקבו מאחיו ולכללי סור מן המצוה ימין ושמאלו למען יאריך ימים על ממלכתו וזאת וכוני בקרב ישראל: דברים יז כ
- וישלה ויביאנה וזאת אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ואקרא יי קום משחתו כי זה דאמי:
- וגבי יאשיהו הככור יוחנן השני יתקיים השלש צדקיהו הרביעי שלום: דברי הימים א ג' ו'
- וחקן לקחם אביהם מתנות רבות לבסוף ולקרב ולמנוגות עם עיר מצותם ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הככור:
- ותמלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו:
- ותקשבת השנה שלח המלך בנכודצור וביאורו בקלה עם כלי תפודת בית יי ותמלך את צדקיהו אחיו על יתד הירושלם:
- וגם במלך בנכודצור קרר אשר השביעו באלהים וקש את ערפו ואמץ את לבבו משוב אל יי אלהי ישראל:

דברי הימים ב לו יג

דברי הימים ב לו יג

תוספות הרא"ש

כע' מיניה רבי מרבי חייא. אפי' דרבי חייא תלמידיה הוה אפיה מנגרילי תלמידיו (ויהי) דהיה נושא ונותן (בז) (רבי') עמו: בנן אני. אם הייתי בזמן הבית מביא שעזי או לאו. ואיל לא לפי שראש גולה גדול ממנו כדמפרש ואזיל לפי שרודין את העם כשבט: ובי נמשח כהנים גדולים. ומליכס. ואפי' דכתיב בקרא אשר נתן ממנו על דו וסכרו ומלך בכלל דו. אפשר דרריש ליה מרכיב על כשר אדם לא יסך ודרשי אדם ולא מלך כדררשי (מגילה דף יא.) כיום עלינו אדם ולא מלך זה המן הרשע: